

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtnā palāta)

2019. gada 27. martā*

Apelācija – Subsīdijas – Ķīnas izcelsmes vai no Ķīnas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) imports – Galīgais kompensācijas maksājums – Regula (EK) Nr. 597/2009

Lietā C-237/17 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2017. gada 8. maijā iesniedza

Canadian Solar Emea GmbH, Minhene (Vācija),

Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Čanšu [*Changshu*] (Ķīna),

Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Luošana [*Luoyang*] (Ķīna),

Csi Cells Co. Ltd, Sudžou [*Suzhou*] (Ķīna),

Csi Solar Power Group Co. Ltd, iepriekš *Csi Solar Power (China) Inc.*, Sudžou,

ko pārstāv *J. Bourgeois* un *A. Willems*, advokāti, kā arī *S. De Knop* un *M. Meulenbelt, advocaten*,

apelācijas sūdzības iesniedzējas,

pārējās lietas dalībnieces:

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *H. Marcos Fraile*, pārstāve, kurai palīdz *N. Tuominen, avokatā*,

atbildētāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *T. Maxian Rusche*, *J.-F. Brakeland* un *N. Kuplewatzky*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

TIESA (ceturtnā palāta)

šādā sastāvā: septītās palātas priekšsēdētājs *T. fon Danvics* [*T. von Danwitz*], kas pilda ceturtnās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši *K. Jirimēe* [*K. Jürimäe*] *K. Likurģs* [*C. Lycourgos*] (referents), *E. Juhāss* [*E. Juhász*] un *K. Vajda* [*C. Vajda*],

ģenerāladvokāts: *E. Tančevs* [*E. Tanchev*],

* Tiesvedības valoda – angļu.

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību *Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd un Csi Solar Power Group Co. Ltd*, iepriekš – *Csi Solar Power (China) Inc.* (turpmāk tekstā – “*Csi Solar Power*”), lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2017. gada 28. februāra spriedumu *JingAo Solar u.c./Padome* (T-158/14, T-161/14 un T-163/14, nav publicēts, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2017:126), jo ar šo spriedumu Vispārējā tiesa ir noraidījusi to prasību atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1239/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu tādu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā vai kurus nosūta no Ķīnas Tautas Republikas (OV 2013, L 325, 66. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”), ciktāl tā attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējām.
- 2 Ar savu pretapelācijas sūdzību Eiropas Komisija lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to Vispārējā tiesa ir noraidījusi tās izvirzīto iebildi par nepieņemamību.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2009 (2009. gada 11. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 188, 93. lpp.; turpmāk tekstā – “Pamatregula”), 15. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ja fakti galīgi pierāda kompensējamo subsīdiju un to radīto zaudējumu esamību un Kopienas interesēs ir iejaukties saskaņā ar 31. pantu, tad [Eiropas Savienības] Padome uz Komisijas iesniegta priekšlikuma pamata pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju piemēro galīgo kompensācijas maksājumu.

Priekšlikumu Padome pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija to ir iesniegusi, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu priekšlikumu nenoraida.

[..]”

- 4 Apstrīdētās regulas 1. pantā ir noteikts galīgais kompensācijas maksājums 6,4 % apmērā Ķīnas sabiedrībām, kuras, tāpat kā apelācijas sūdzības iesniedzējas, nav ietvertas atlasē, taču izmeklēšanā sadarbojās un tika iekļautas šīs regulas pielikumā.
- 5 Ar noteikumu, ka ir izpildīti konkrēti nosacījumi, šīs pašas regulas 2. pantā būtībā ir paredzēts, ka importu, kas deklarēts laišanai brīvā apgrozībā attiecībā uz ražojumiem, kurus patlaban klasificē ar KN kodu ex 8541 40 90 (TARIC kodi 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 un 8541 40 90 39) un par ko rēķinus izrakstījušas sabiedrības, kuru saistības ir pieņēmusi Komisija un kuras ir uzskaitītas pielikumā Komisijas Īstenošanas lēmumam 2013/707/ES (2013. gada 4. decembris), ar ko apstiprina tādu saistību pieņemšanu, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga un antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā

silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importu galīgo pasākumu piemērošanas periodā (OV 2013, L 325, 214. lpp.), atbrīvo no kompensācijas maksājuma, kas noteikts ar šīs regulas 1. pantu.

Tiesvedības priekšvēsture

- 6 Apelācijas sūdzības iesniedzējas ietilst *Canadian Solar* grupā. *Canadian Solar Manufacturing (Changshu)*, *Canadian Solar Manufacturing (Luoyang)*, *Csi Cells Co.* un *Csi Solar Power* ir kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un elementu ražotājas eksportētājas. *Canadian Solar Emea* ir norādīta kā to Eiropas Savienībā reģistrēta saistītā importētāja.
- 7 Komisija 2012. gada 6. septembrī *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu un plāksnišu) importu (OV 2012, C 269, 5. lpp.).
- 8 Tajā pat laikā Komisija 2012. gada 8. novembrī *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu par antisubsidēšanas procedūras sākšanu attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu un plāksnišu) importu (OV 2012, C 340, 13. lpp.).
- 9 *Canadian Solar* grupa šajā procedūrā sadarbojās.
- 10 2012. gada 23. novembrī apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniedza pieteikumu, lai tās tiktu izvēlētas atlasei, kas paredzēta Pamatregulas 27. pantā. Taču šis pieteikums netika apmierināts.
- 11 Komisija 2013. gada 1. martā pieņēma Regulu (ES) Nr. 182/2013, ar ko nosaka, ka jāreģistrē Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no tās nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu un plāksnišu) imports (OV 2013, L 61, 2. lpp.).
- 12 Komisija 2013. gada 4. jūnijā pieņēma Regulu (ES) Nr. 513/2013, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu un plāksnišu) importam un groza Regulu Nr. 182/2013 (OV 2013, L 152, 5. lpp.).
- 13 Komisija 2013. gada 2. augustā pieņēma Lēmumu 2013/423/ES, ar ko pieņem saistības, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu un plāksnišu) importu (OV 2013, L 209, 26. lpp.), ko uzņemās Ķīnas ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās un kas ir uzskaitīti šī lēmuma pielikumā, tostarp *Canadian Solar Manufacturing (Changshu)*, *Canadian Solar Manufacturing (Luoyang)*, *Csi Cells Co.* un *Csi Solar Power*, kopā ar Ķīnas Iekārtu un elektronisko ražojumu importa un eksporta tirdzniecības palātu (turpmāk tekstā – “CCCME”).
- 14 Tajā pašā dienā Komisija, lai ievērotu Lēmumu 2013/423, pieņēma Regulu (ES) Nr. 748/2013, ar kuru groza Regulu Nr. 513/2013 (OV 2013, L 209, 1. lpp.). Tātad būtībā Regulas Nr. 513/2013, kas grozīta ar Regulu Nr. 748/2013, 6. pantā it īpaši ir paredzēts, ka, ja ir izpildīti zināmi nosacījumi, tādu ražojumu imports, kas ir deklarēti laišanai brīvā apgrozībā un par ko rēķinus ir izrakstījuši uzņēmumi, kuru saistības ir pieņēmusi Komisija un kuri ir uzskaitīti Lēmuma 2013/423 pielikumā, ir atbrīvots no pagaidu antidempinga maksājuma, kas ir noteikts ar minētās regulas 1. pantu.

- 15 2013. gada 27. augustā Komisija paziņoja faktus un būtiskos apsvērumus, uz kuru pamata tā bija iecerējusi piedāvāt uzlikt antidempinga maksājumus Ķīnas izcelsmes vai no tās nosūtītu moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importam.
- 16 Pēc tam, kad tika paziņota galīgā informācija par antidempinga un antisubsidēšanas konstatējumiem, ražotāji eksportētāji kopā ar CCCME iesniedza paziņojumu par to, ka tie vēlas grozīt sākotnējo saistību piedāvājumu. Komisija pieņēma saistības, lai novērstu arī subsidētā importa zaudējumus radošās sekas. Turklāt vairāki citi ražotāji eksportētāji paziņoja, ka tie vēlas uzņemties šīs saistības.
- 17 2013. gada 2. decembrī Padome pieņēma apstrīdēto regulu. Tajā pašā dienā Padome pieņēma arī Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1238/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē noteikto pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no tās nosūtīta kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importu (OV 2013, L 325, 1. lpp.).
- 18 2013. gada 4. decembrī Komisija pieņēma Īstenošanas lēmumu 2013/707, ar ko tā uz galīgo pasākumu piemērošanas laiku apstiprināja grozītās saistības, ko antidempinga un antidempinga un antisubsidēšanas procedūrās attiecībā uz kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu), kuru izcelsme ir Ķīnā vai kurus nosūta no Ķīnas, importu piedāvājuši tā pielikumā uzskaitītie ražotāji eksportētāji kopā ar CCCME.
- 19 Pēc prasības pieteikuma par tiesību akta atcelšanu iesniegšanas lietā, kurā tika pasludināts pārsūdzētais spriedums, Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2015/866 (2015. gada 4. jūnijs), ar ko atsauc triju ražotāju eksportētāju saistību pieņemšanu, kura izdarīta saskaņā ar Īstenošanas lēmumu 2013/707 (OV 2015, L 139, 30. lpp.). Saskaņā ar šīs īstenošanas regulas 1. pantu tika atsaukta saistību pieņemšana attiecībā tostarp uz *Canadian Solar Manufacturing (Changshu)*, *Canadian Solar Manufacturing (Luoyang)*, *Csi Cells Co.* un *Csi Solar Power*. Minētā īstenošanas regula stājās spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, proti, 2015. gada 6. jūnijā.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 20 Prasības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzējas bija izvirzījušas trīs pamatus, no kuriem pirmais bija saistīts ar Pamatregulas 10. panta 12. un 13. punkta pārkāpumu, otrais – ar šīs regulas 1. un 27. panta pārkāpumu, bet trešais – ar minētas regulas 2. panta c) punkta pārkāpumu.
- 21 Vispārējā tiesa vispirms noraidīja Padomes un Komisijas celto iebildi par nepieņemamību, cita starpā secinot, ka saistību piedāvājuma pieņemšana neietekmē nedz prasības par akta, ar ko paredz kompensācijas maksājumu, atcelšanu pieņemamību, nedz tās pamatojumam izvirzīto pamatu izvērtējumu un ka apelācijas sūdzības iesniedzējām ir saglabājusies interese atcelt apstrīdēto regulu.
- 22 Pēc tam Vispārējā tiesa pārbaudīja apelācijas sūdzības iesniedzēju izvirzītos pamatus prasības atbalstam. Vispārējā tiesa noraidīja divus pirmos pamatus kā nepieņemamus un trešo kā nepamatotu. Tādēļ Vispārējā tiesa noraidīja visu prasību kopumā.

Lietas dalībnieču prasījumi

- 23 Apelācijas sūdzībā apelācijas sūdzības iesniedzējas lūdza Tiesas:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - apmierināt pirmajā instancē celto prasību un atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējām;

- piespriest atbildētājai pirmajā instancē atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus, kā arī segt savus tiesāšanās izdevumus gan pirmajā, gan apelācijas instancē;
 - piespriest visām pārējām apelācijas tiesvedības dalībniecēm segt savus tiesāšanās izdevumus, vai, pakārtoti,
 - atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
 - atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pirmajā un apelācijas instancē pieņemšanu līdz Vispārējās tiesas galīgajam spriedumam, un
 - piespriest visām pārējām apelācijas tiesvedības dalībniecēm pašām segt savus tiesāšanās izdevumus.
- 24 Padomes prasījumi Tiesai ir šādi:
- noraidīt apelācijas sūdzību un
 - piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt ar apelāciju un tiesvedību Vispārējā tiesā saistītos tiesāšanās izdevumus.
- 25 Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:
- noraidīt apelācijas sūdzību un
 - piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 26 Savā pretapelācijas sūdzībā Komisija, kuru atbalsta Padome, lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - atzīt par nepieņemamu pirmajā instancē celto prasību, vai
 - pakārtoti, atzīt, ka pirmajā instancē celtajai prasībai nav priekšmeta, vai
 - sekundāri pakārtoti, atzīt pirmajā instancē celto prasību par nepamatotu un apstiprināt cēloņsakarības Pamatregulas 8. panta izpratnē interpretāciju, ko Vispārējā tiesa sniegusi saistībā ar prasības pirmajā instancē trešo pamatu, un
 - piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 27 Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:
- pretapelācijas sūdzību pilnībā noraidīt;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus un segt savus tiesāšanās izdevumus kā saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē, tā arī saistībā ar pretapelācijas sūdzību, un
 - piespriest Padomei segt savus tiesāšanās izdevumus pašai.

Par pretapelācijas sūdzību

- 28 Komisijas celtā pretapelācijas sūdzība galvenokārt ir vērsta uz prasības pirmajā instancē pieņemamības apstrīdēšanu, kas ir jautājums, kurš jānoskaidro, pirms izlemt galvenajā apelācijas sūdzībā izvirzītos jautājumus pēc būtības. Tātad tā ir jāizskata vispirms.
- 29 Lai pamatotu savu pretapelācijas sūdzību, Komisija, kuru atbalsta Padome, izvirza divus pamatus. Pirmais pamats, kas izvirzīts kā galvenais, ir saistīts ar kļūdu tiesību piemērošanā, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, uzskatīdama, ka apstrīdētajai regulai pašai var būt tiesiskas sekas attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējām. Otrais, pakārtoti izvirzītais pamats ir saistīts ar pamatojuma trūkumu un kļūdu tiesību piemērošanā, jo Vispārējā tiesa nosprieda, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju interese atcelt apstrīdēto regulu pārsūdzētā sprieduma pasludināšanas dienā joprojām pastāvēja.

Par pretapelācijas sūdzības pirmo pamatu

Lietas dalībnieču argumenti

- 30 Pirmajam pretapelācijas sūdzības pamatam, kas izvirzīts kā galvenais, ir divas daļas.
- 31 Šī pamata pirmajā daļā, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 38.–44. punktu, Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa nav pietiekami pamatojusi savu secinājumu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesisko situāciju ietekmē apstrīdētā regula, nevis Īstenošanas lēmums 2013/707, un ka katrā ziņā, formulējot šo secinājumu, Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Savienības tiesību vispārējo institucionālā līdzsvara principu, kā arī Pamatregulas 13. un 14. pantu.
- 32 Komisija uzskata, pirmkārt, ka Vispārējās tiesas secinājumā, ka nolūkā apstrīdēt apgalvojumus par subsīdiju, zaudējumu un cēloņsakarības pastāvēšanu ir adekvāti lūgt atcelt apstrīdēto regulu, pilnībā tiek ignorēts fakts, ka apelācijas sūdzības iesniedzējām, ja tās vēlējas vērsties pret šādiem apgalvojumiem, bija jāapstrīd Īstenošanas lēmums 2013/707. Taču Vispārējās tiesas vērtējumā bija ietverts tikai secinājums par to, ka var tikt celta prasība vai nu par apstrīdēto regulu, vai par Īstenošanas lēmumu 2013/707. No tā izriet pamatojuma trūkums, jo no pārsūdzētā sprieduma nav iespējams izsecināt, kāpēc obligāti vai parasti būtu jāapstrīd apstrīdētā regula, nevis Īstenošanas lēmums 2013/707, jo no tā patiesībā izriet attiecīgā importētāja tiesības un/vai pienākumi.
- 33 Otrkārt, Komisija uzskata, ka, nolemjot, ka prasība ir jāceļ par apstrīdēto regulu, nevis par Īstenošanas lēmumu 2013/707, Vispārējā tiesa ir pārkāpusi vispārējo institucionālā līdzsvara principu, kā arī principu par kompetenču sadalījumu starp Padomi un Komisiju, kas noteikts Pamatregulas 13. un 14. pantā. Proti, Vispārējās tiesas secinājums nozīmējot, ka ar šo īstenošanas lēmumu vien nav pietiekami, bet tas ir jāapstiprina ar neatkarīgām tiesībām un pienākumiem, ko Padome noteikusi, pieņemot apstrīdēto regulu.
- 34 Komisija turklāt norāda, ka šis kļūdas tiesību piemērošanā nevarot tikt labotas ar pārsūdzētā sprieduma 39. punktā ietverto formulējumu, ka Savienības tiesas “netieši, bet noteikti” ir apstiprinājušas tādu prasību pieņemamību, kuras par regulām, kurās noteikti galīgie maksājumi, cēlušas ieinteresētās personas, kuru piedāvātās saistības ir tikušas pieņemtas. Pirmkārt, šāds jautājums nemaz neesot aplūkots minētajā punktā norādītajā judikatūrā un, otrkārt, minētā judikatūra nonākot tiešā pretrunā 1979. gada 29. marta spriedumam *NTN Toyo Bearing u.c./Padome* (113/77, EU:C:1979:91).
- 35 Pretapelācijas sūdzības pirmā pamata otrajā daļā Komisija norāda, ka saistību pieņemšana ir labvēlīgs akts, kura pieņemšanu ir lūgušas apelācijas sūdzības iesniedzējas, un tas neietekmējot to tiesisko situāciju. Pārsūdzētā sprieduma 43. punktā ietvertais Vispārējās tiesas secinājums par pretējo,

pieņemot, ka tas ir pareizs, pierādot tikai interesi prasīt Īstenošanas lēmuma 2013/707 atcelšanu, bet ne apstrīdētās regulas atcelšanu. Pārsūdzētā sprieduma 43. punktā esot pieļautas divas kļūdas tiesību piemērošanā.

- 36 Pirmkārt, minētajā 43. punktā neesot nekāda pamatojuma, kas izskaidrotu, kāpēc Komisijas pieņemtas saistības ir atšķirīgas no Komisijas lēmuma, ar ko tai paziņota koncentrācija tiek atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu, Komisijas paziņojuma, ar ko konstatē, ka vienošanās nav pretrunā LESD 101. panta 1. punktam, vai lēmuma, ar ko paziņots valsts atbalsts tiek atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu.
- 37 Otrkārt, Komisija apgalvo, ka Pamatregulas 13. pantā nav paredzēta atsevišķa akta pieņemšana, kad Komisija ir pabeigusi izmeklēšanu par subsīdijām un zaudējumiem. Taču no Vispārējās tiesas secinājuma izrietot, ka sabiedrībai, kas piedāvā saistības, lēmums par saistību pieņemšanu ir jāapstrīd iepriekš, pirms vēl pēc vairākiem mēnešiem ir pabeigta antisubsīdēšanas izmeklēšana.
- 38 Komisija pilnības labad norāda, ka pārsūdzētā sprieduma 44. punktā ir pieļautas divas kļūdas tiesību piemērošanā. Pirmkārt, Vispārējās tiesas apgalvojums, ka ar apstrīdēto regulu ir grozīta apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesiskā situācija saistībā ar “kompensācijas maksājumiem precēm, uz kurām neattiecas saistības”, esot balstīts uz kļūdu tiesību piemērošanā, kas izriet no saistību piedāvājuma, vai Vispārējās tiesas sagrozītiem pierādījumiem, ja šis piedāvājums būtu kvalificējams kā “faktu elements”. Proti, Komisija uzskata, ka apelācijas sūdzības iesniedzējiem bija tiesības pārdot attiecīgās preces tikai atbilstoši saistību noteikumiem, kā tas skaidri un nepārprotami izriet no saistību piedāvājuma teksta. Tādēļ maksājumi varēja būt attiecināmi tikai uz precēm, kas pārsniedz gada līmeni, bet ne uz “precēm, uz kurām neattiecas saistības”.
- 39 Otrkārt, tā kā maksājumi par “precēm [..], kas pārsniedz gada līmeni,” jau bija ietverti saistību piedāvājumā, nebija runas par jaunu maksājumu vai jaunu no apstrīdētās regulas izrietošu pienākumu.
- 40 Apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka pretapelācijas sūdzības pirmais pamats ir jānoraida.

Tiesas vērtējums

- 41 Ar pretapelācijas sūdzības pirmo pamatu Komisija būtībā norāda, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 38.–44. punktā, uzskatīdama, ka apstrīdētajai regulai pašai ir juridiskas sekas attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējiem, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 42 Šī pamata pirmā daļa būtībā ir saistīta ar to, ka Vispārējā tiesa nav pietiekami pamatojusi secinājumu, ka apstrīdētā regula, nevis Īstenošanas lēmums 2013/707, ar kuru Komisija ir pieņēmusi tā pielikumā minēto ražotāju eksportētāju, kuru vidū ir arī *Canadian Solar* grupa, saistības, ietekmē apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesisko situāciju, un ka katrā ziņā, formulējot šo secinājumu, Vispārējā tiesa ir pārkāpusi institucionālā līdzsvara principu.
- 43 Pirmkārt, ir jānorāda, ka, atšķirībā no Komisijas argumentiem, pārsūdzētā sprieduma 38.–44. punktā Vispārējā tiesa nav apstiprinājusi nedz to, ka apstrīdētajai regulai obligāti vai parasti būtu jābūt apstrīdētajam aktam, nedz arī to, ka prasība atcelt tiesību aktu būtu jāvērs pret šo regulu, nevis pret Īstenošanas lēmumu 2013/707. Tādēļ ir jākonstatē, ka Komisijas arguments izriet no kļūdainas pārsūdzētā sprieduma interpretācijas. Šādos apstākļos Vispārējai tiesai nevar pārnest, ka tā nav pamatojusi kaut ko, ko tā nav apgalvojusi.
- 44 Otrkārt, vispirms ir jākonstatē, ka, ja Komisijas nostāja būtu atbalstāma, tā rezultātā uzņēmumiem, kuru saistības par minimālo importa cenu (turpmāk tekstā – “MIC”) Komisija ir pieņēmusi, tiktu radīts šķērslis apstrīdēt regulu, ar ko tiem piemērots galīgais kompensācijas maksājums. Kā Vispārējā tiesa norādījusi pārsūdzētā sprieduma 39. punktā, nedz Vispārējā tiesa, nedz Tiesa savos šajā punktā

minētajos spriedumos nav atzinušas par nepieņemamu prasību atcelt tiesību aktu, ko cēlis uzņēmums par tam piemērotu galīgu antidempinga maksājumu, jo Komisija ir pieņēmusi šī uzņēmuma piedāvātās saistības par MIC.

- 45 Turpinot ir jānorāda, ka apstrīdētā regula noteikti ietekmē apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesisko situāciju, jo, ja šī regula tiktu atcelta, saistību piedāvājums zaudētu jēgu. Tieši to pārsūdzētā sprieduma 42. punktā ir norādījusi Vispārējā tiesa.
- 46 Turklāt ir jāatgādina, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 41. un 42. punkta, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam attiecībā uz importu, kas pārsniedz MIC saistībās paredzēto gada limesi, joprojām ir piemērojami kompensācijas maksājumi saskaņā ar apstrīdētās regulas 1. un 2. pantu.
- 47 Šajā kontekstā Komisija nevar pamatoti norādīt, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi institucionālā līdzsvara principu. Tieši pretēji, Komisijas nostāja, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam, ja tās vēlējās apstrīdēt secinājumus par subsīdiju esamību, bija jāapstrīd Īstenošanas lēmums 2013/707, būtu atbalstāma tikai tad, ja Padomei, kad Komisija ir pieņēmusi uzņēmuma piedāvātās saistības par MIC, būtu pienākums pieņemt regulu par galīgajiem kompensācijas pasākumiem. Taču Padomei šajā ziņā, kā izriet no Pamatregulas 15. panta 1. punkta, atbilstoši kuram Padome pieņem Komisijas priekšlikumu, ja vien tā to nenoraida, nav saistītās kompetences.
- 48 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Komisijas loma ietilpst Padomes lēmumu pieņemšanas procesā. Kā izriet no Pamatregulas, Komisijas uzdevums ir veikt izmeklēšanu un, pamatojoties uz to, izlemt procedūru noslēgt vai, tieši pretēji, to turpināt, nosakot pagaidu pasākumus un piedāvājot Padomei noteikt galīgos pasākumus. Šī iemesla dēļ galīgais lēmums ir jāpieņem Padomei (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1990. gada 14. marts, *Nashua Corporation u.c./Komisija un Padome*, C-133/87 un C-150/87, EU:C:1990:115, 8. punkts).
- 49 Tādēļ pretapelācijas sūdzības pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida.
- 50 Attiecībā uz pirmā pamata otro daļu, kas attiecas uz to, ka saistību par MIC pieņemšana ir apelācijas sūdzības iesniedzējam labvēlīgs akts, kas, pretēji tam, kas norādīts pārsūdzētā sprieduma 43. punktā, to tiesisko situāciju neietekmē, pietiek norādīt, ka šim jautājumam nav nozīmes, jo akts, uz kuru attiecas Vispārējās tiesas par nepieņemamu atzītā prasība, bija apstrīdētā regula, nevis Īstenošanas lēmums 2013/707, ar kuru Komisija pieņēma saistību piedāvājumu.
- 51 Par kļūdām tiesību piemērošanā, kas esot pieļautas pārsūdzētā sprieduma 44. punktā, uz kurām Komisija norāda tikai pilnības labad, ir jāatzīmē, ka šīs kļūdas, ņemot vērā šī sprieduma 41.–48. punktā minēto, nekādi neietekmē Vispārējās tiesas secinājumu, ka Padomes un Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida, jo apstrīdētā regula ietekmē apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesisko situāciju.
- 52 Jāpiebilst, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka Savienības likumdevējs, pieņemot šo regulu, ir veicis tirdzniecības aizsardzības pasākumus, kas veido kopumu vai “paketi”, kā mērķis ir sasniegt kopēju rezultātu, proti, novērst Ķīnas subsīdiju radītus zaudējumus Savienības ražošanas nozarei konkrēto preču jomā, tajā pat laikā aizsargājot šīs nozares intereses, un ka minētās regulas 2. pants nav nodalāms no pārējiem šīs pašas regulas noteikumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 9. novembris, *SolarWorld/Padome*, C-205/16 P, EU:C:2017:840, 46. un 57. punkts).
- 53 No tā izriet, ka pirmais pretapelācijas sūdzības pamats ir jānoraida.

Par pretapelācijas sūdzības otro pamatu

Lietas dalībnieču argumenti

- 54 Ar pretapelācijas sūdzības otro pamatu, kas izvirzīts pakārtoti, Komisija, kuru atbalsta Padome, norāda, ka, pieņemot, ka Vispārējai tiesai bija pamats pārsūdzētā sprieduma 44. punktā uzskatīt, ka ar apstrīdēto regulu tiek mainīta apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesiskā situācija, jo vienīgi saskaņā ar šo regulu apelācijas sūdzības iesniedzējam ir jāveic maksājumi par attiecīgajiem saules enerģijas paneļiem, pārsniedzot gada līmeni, Vispārējā tiesā celtā prasība atcelt tiesību aktu zaudēja priekšmetu dienā, kad stājās spēkā Īstenošanas regula 2015/866, ar kuru tika atsaukta apelācijas sūdzības iesniedzēju piedāvāto saistību pieņemšana.
- 55 Komisija konstatē, ka attiecīgo preču importa līmenis gadā, kas paredzēts apelācijas sūdzības iesniedzēju piedāvāto saistību pieņemšanā, pirms šīs īstenošanas regulas stāšanās spēkā vispār netika sasniegts. Pat ja apelācijas sūdzības iesniedzējam interese celt prasību izrietēja no saistībām, kurās bija paredzēts maksājums par precēm, pārsniedzot šo importa līmeni gadā, šī interese katrā ziņā vairs neesot pastāvējusi datumā, kad stājās spēkā minētā īstenošanas regula, kā rezultātā bija jāatzīst, ka šajā datumā prasība atcelt tiesību aktu bija zaudējusi priekšmetu. Vispārējā tiesa neesot sniegusi atbildi uz šo tiesas sēdē Vispārējā tiesā Komisijas izvirzīto argumentu.
- 56 Komisija piebilst, ka, pat pieņemot, ka Vispārējā tiesa uz šo argumentu būtu atbildējusi pārsūdzētā sprieduma 44. punktā, tās atbilde neattiecoties uz Komisijas uzdoto jautājumu. Proti, tieši tādēļ, ka Komisija atsauca saistību pieņemšanu attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējam pēc tam, kad tās netika ievērotas, šīs pieņemšanas juridiskās sekas tām vairs neesot varējušas radīt interesi celt prasību.
- 57 Apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka šis pamats ir jānoraida, jo tas nav saprotams un katrā ziņā tas ir neefektīvs.

Tiesas vērtējums

- 58 Jānorāda, ka pretapelācijas sūdzības pirmā pamata noraidīšana nozīmē arī tās otrā pamata noraidīšanu. Proti, no vērtējuma, kura rezultātā tika noraidīts minētais pirmais pamats, izriet, ka apstrīdētā regula ietekmē apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesisko situāciju neatkarīgi no Īstenošanas lēmuma 2013/707 pastāvēšanas.
- 59 Tādējādi apstāklis, ka ar Īstenošanas regulu 2015/866 tika atsaukta apelācijas sūdzības iesniedzēju piedāvāto saistību, kas bija paredzētas minētajā Īstenošanas lēmumā 2013/707, pieņemšana, lai gan šajās saistībās paredzētais attiecīgo preču importa līmenis gadā vispār netika sasniegts, nekādi neietekmē konstatējumu, ka apstrīdētā regula ietekmē apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesisko situāciju un ka līdz ar to tās varēja Vispārējā tiesā celt prasību par pēdējās minētās regulas atcelšanu.
- 60 Līdz ar to pretapelācijas sūdzības otrais pamats ir jānoraida.
- 61 Komisijas sekundāri pakārtoti izvirzītais prasījums atzīt pirmajā instancē celto prasību par nepamatotu un apstiprināt cēloņsakarības Pamatregulas 8. panta izpratnē interpretāciju, ko Vispārējā tiesa sniegusi saistībā ar prasības pirmajā instancē trešo pamatu, ir jānoraida kā nepieņemams, jo šis pamats nav pamatots ne ar kādiem juridiskiem argumentiem.
- 62 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, pretapelācijas sūdzība ir pilnībā jānoraida.

Par apelācijas sūdzību

63 Apelācijas sūdzības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirza vienu pamatu, kas ir saistīts ar kļūdu tiesību piemērošanā, jo Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 61.–71. punktā ir izvirzījusi prasību apelācijas sūdzības iesniedzējām, ka tām ir jāpierāda sava interese izvirzīt pirmo un otro prasības atcelt tiesību aktu pamatu, un katrā ziņā ar kļūdu faktu juridiskajā kvalifikācijā, jo apelācijas sūdzības iesniedzējām šāda interese esot.

Lietas dalībnieču argumenti

64 Apelācijas sūdzības iesniedzējas, pirmām kārtām, norāda, ka, pēc analogijas katram pamatam atsevišķi piemērojot Tiesas judikatūru, atbilstoši kurai ikvienam prasītājam ir jāpierāda, ka tam ir interese celt prasību, proti, interese atcelt apstrīdēto aktu, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā četru iemeslu dēļ.

65 Pirmkārt, Vispārējās tiesas vērtējums esot pretrunā Tiesas judikatūrai, kurā prasītājiem ir uzdots pierādīt tikai interesi panākt apstrīdētā akta atcelšanu.

66 Turklāt Vispārējā tiesa neesot nošķirusi pirmo un otro prasības atcelt tiesību aktu pamatu no situācijām, kurās pamats ir nepieņemams, jo prasītājam nav *locus standi*. Šajās Tiesas judikatūrā aplūkotajās situācijās, no vienas puses, ir apskatīti gadījumi, kad pamats neattiecas uz prasītāju, bet ir vērsti uz vispārējām interesēm vai likuma interesēm, un, no otras puses, gadījumi, kad pamats attiecas uz noteikumiem, kuri, kā, piemēram, iestādes iekšējie noteikumi, nav paredzēti privātpersonu tiesību aizsardzībai. Taču prasības atcelt tiesību aktu pirmais un otrais pamats neesot saistīti ar šādu situāciju, un Vispārējā tiesa arī neesot norādījusi, ka tas tā ir.

67 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda, ka ir pārkāptas to tiesības uz aizstāvību, jo Vispārējā tiesa neesot tām ļāvusi izvirzīt pamatus, kurus tās uzskatīja par vajadzīgiem, tādējādi pārkāpdama Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantu.

68 Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka pat tad, ja būtu jāatzīst, ka tām bija jāpierāda sava interese izvirzīt prasības atcelt tiesību aktu pirmo un otro pamatu, Vispārējās tiesas secinājums, ka šie pamati nav pieņemami, esot pretrunā viņu tiesībām uz tiesību efektīvu aizsardzību, kas paredzētas Hartas 47. pantā. Proti, apelācijas sūdzības iesniedzējām prasība atcelt tiesību aktu, lai to tiesībām neiestātos noilgums, bija jāceļ LESD 263. panta sestajā daļā paredzētajā termiņā, jo pretējā gadījumā, ņemot vērā judikatūru, kas izriet no 1994. gada 9. marta sprieduma *Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90), tās riskētu, ka tām tiek liegta iespēja apšaubīt apstrīdētās regulas spēkā esamību dalībvalsts tiesā, tai lūdzot sniegt prejudiciālu nolēmumu.

69 Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējas atgādina, ka Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka viņu interese izvirzīt prasības atcelt tiesību aktu abus pamatus esot hipotētiska, kas nozīmējot, ka, ja to interese izvirzīt šos pamatus rastos pēc LESD 263. panta sestajā daļā noteiktā divu mēnešu termiņa, tās zaudētu iespēju īstenot savas tiesības tiesas ceļā. Šāda situācija būtu vēl jo vairāk problemātiska, ja viena no apelācijas sūdzības iesniedzējām – importētāja sabiedrība *Canadian Solar Emea* –, ja tā nebūtu saistīta ar pārējām apelācijas sūdzības iesniedzējām, kuras savukārt ir sabiedrības eksportētājas, apstrīdētās regulas spēkā esamību valsts tiesā varētu apšaubīt jebkurā laikā.

70 Ceturtkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi to tiesības tikt uzklautām, jo prasības atcelt tiesību aktu divi pirmie pamati Vispārējā tiesā netika pilnībā apspriesti. Proti, Komisija un Padome uz šo jautājumu rakstveida procedūrā neesot atsaukušās, un tas arī neesot izskatīts tiesas sēdē Vispārējā tiesā, kā rezultātā apelācijas sūdzības iesniedzējas neesot varējušas

pierādīt, ka tās ražo un eksportē uz Savienību un importē Savienībā trešo valstu izcelsmes moduļus, kuru nosūtīšanas valsts ir Ķīna, un Savienībā importē Ķīnas izcelsmes moduļus, kuri nosūtīti no trešajām valstīm.

- 71 Otrām kārtām, apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 66.–70. punktā secinot, ka tām nav intereses izvirzīt prasības atcelt tiesību aktu pirmo un otro pamatu, ir pieļāvusi kļūdu faktu juridiskajā kvalifikācijā.
- 72 Pirmkārt, no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka prasītājam ir tiesības celt prasību, lai izvairītos no tā, ka iestādes atkārtoti kļūdas, kuru pamatā ir Pamatregulas normu kļūdaina interpretācija, kas tomēr tā ir noticis šajā lietā, jo Komisija ir pieņēmusi jaunu regulu, proti, Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/366 (2017. gada 1. marts), ar kuru nosaka galīgos kompensācijas maksājumus Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (protei, elementu) importam pēc termiņbeigu pārskatīšanas, kas veikta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1037 18. panta 2. punktu, un izbeidz daļējas starpposma pārskatīšanas izmeklēšanu, kas veikta saskaņā ar Regulas (ES) 2016/1037 19. panta 3. punktu (OV 2017, L 56, 1. lpp.), ar ko apstrīdētās regulas spēkā esamība ir pagarināta par papildu astoņpadsmit mēnešiem un kurā ir pieļautas tādas pašas kļūdas.
- 73 Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēju izvirzītie pamati attiecās uz antisubsidēšanas izmeklēšanas apmēru, kura pēc tam ietekmēja apstrīdamo subsīdiju, zaudējumus un cēloņsakarību, un Savienības interešu izvērtējumu, kuru rezultātā Padome pieņēma apstrīdēto regulu.
- 74 Padome un Komisija lūdz noraidīt pirmo pamatu kā daļēji nepieņemamu un daļēji nepamatotu un katrā ziņā kā kopumā nepamatotu.

Tiesas vērtējums

- 75 Vispirms ir jāatzīmē, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 61. punktā pamatoti ir norādījusi, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru prasība atcelt tiesību aktu, ko ir cēlusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama tikai tad, ja šādai personai ir interese, lai apstrīdētais akts tiktu atcelts. Šāda interese nozīmē, ka pārsūdzētā akta atcelšanai pašai par sevi var būt tiesiskas sekas un tādējādi prasības celšana var radīt labumu lietas dalībniekam, kurš to ir cēlis. Pierādījums par šādu interesi, kas ir jāizvērtē dienā, kad prasība tiek celta, un kas ir jebkuras prasības tiesā galvenais un pirmais nosacījums, ir jāiesniedz prasītājam (spriedums, 2018. gada 18. oktobris, *Gul Ahmed Textile Mills* /Padome, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 37. punkts).
- 76 Kā pārsūdzētā sprieduma 62. un 63. punktā norādījusi arī Vispārējā tiesa, prasītāja interesei celt prasību jābūt tādai, kas ir jau radusies, un tai ir jāpastāv. Tā nevar attiekties uz hipotētisku situāciju nākotnē. Šai interesei, ņemot vērā prasības priekšmetu, ir jāpastāv prasības celšanas brīdī, jo pretējā gadījumā prasība ir nepieņemama, un jāsauglabājas līdz tiesas nolēmuma pasludināšanai, pretējā gadījumā tiesvedība ir jāizbeidz pirms sprieduma pasludināšanas (spriedums, 2015. gada 17. septembris, *Mory u.c./Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 56. un 57. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra). Tiesa, kura izskata lietu, pēc savas ierosmes jebkurā tiesvedības brīdī var izvirzīt iebildi par lietas dalībnieka intereses uzturēt prasību neesamību tāda fakta dēļ, kas ir iestājies pēc dienas, kad iesniegts dokuments par lietas ierosināšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 18. oktobris, *Gul Ahmed Textile Mills*/Padome, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 38. punkts).
- 77 Attiecībā uz apgalvojumu, ka Vispārējā tiesa ir nepamatoti pieprasījusi apelācijas sūdzības iesniedzējam pierādīt interesi izvirzīt savas prasības atcelt tiesību aktu pirmo un otro pamatu, pirmkārt, ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka pamats par atcelšanu ir nepieņemams, jo intereses celt prasību nav, ja –

pat ja pieņem, ka tas būtu pamatots, – apstrīdētā akta atcelšana, pamatojoties uz šo pamatu, nevar apmierināt prasītāju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 9. jūnijs, *Evropaïki Dynamiki/ECB*, C-401/09 P, EU:C:2011:370, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 78 Runājot par kļūdu, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi faktu juridiskajā kvalifikācijā, ir jānorāda, ka no Tiesas judikatūras, protams, izriet, ka zināmos apstākļos prasītājs var saglabāt interesi lūgt atcelt tiesvedības laikā atceltu aktu, lai pārsūdzētā akta autoram liktu nākotnē izdarīt atbilstošus grozījumus, un tādējādi novērstu risku, ka atkārtosies pārkāpums, kas ir pieļauts šajā aktā (spriedums, 2018. gada 6. septembris, *Bank Mellat/Padome*, C-430/16 P, EU:C:2018:668, 64. punkts).
- 79 Taču situācijā, kad prasītāja interese celt prasību vispār nav pastāvējusi, šādas intereses iespējamā nezušana, lai izvairītos no tā, ka iestādes atkārtu Savienības tiesību normu nepareizā interpretācijā balstītas kļūdas, nav atbalstāma.
- 80 Tātad, tā kā prasības atcelt tiesību aktu celšanas datumā apelācijas sūdzības iesniedzējas nebija pierādījušas interesi izvirzīt divus pirmos pamatus, atbilstoši šī sprieduma 75. un 76. punktā minētajai judikatūrai šī interese ir jāizvērtē, ņemot vērā prasības celšanas dienu, un tā nevar attiekties uz hipotētisku situāciju nākotnē, tās nevar pamatot šo interesi, atsaucoties uz nepieciešamību izvairīties no tā, ka iestādes atkārtu Savienības tiesību normu nepareizā interpretācijā balstītas kļūdas.
- 81 Arguments, ka, tā kā prasības atcelt tiesību aktu pirmais un otrais pamats attiecās uz antisubsidēšanas izmeklēšanas apmēru, šie pamati ir jāatzīst par pieņemamiem, tomēr nav atbalstāms. Proti, apstākļi, ka pēc būtības šie pamati ir vērsti uz šīs izmeklēšanas elementiem, kā tostarp subsīdijām, zaudējumiem un cēloņsakarību, vien nav pietiekams, lai šie pamati būtu pieņemami situācijā, kad apelācijas sūdzības iesniedzējas nav pierādījušas savu interesi šos pamatus izvirzīt.
- 82 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa pamatoti, balstīdamās uz šī sprieduma 75. un 76. punktā minēto Tiesas judikatūru, pārsūdzētā sprieduma 71. punktā ir secinājusi, ka šie divi pirmie prasības atcelt tiesību aktu pamati ir jānoraida kā nepieņemami.
- 83 Otrkārt, attiecībā uz argumentu, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Hartas 47. pantu, ir jāatgādina, ka, ņemot vērā šajā pantā paredzēto aizsardzību, tā mērķis nav grozīt Līgumā paredzēto pārbaudes tiesā sistēmu, it īpaši noteikumus par Savienības tiesā celto tiešo prasību pieņemamību, kā tas izriet arī no paskaidrojumiem saistībā ar šo 47. pantu, kas atbilstoši LES 6. panta 1. punkta trešajai daļai un Hartas 52. panta 7. punktam ir jāņem vērā, to interpretējot (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 3. oktobris, *Inuit Tapiriit Kanatami u.c./Parlaments un Padome*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 84 Līdz ar to ir jākonstatē, ka Hartas 47. pantā paredzētā aizsardzība nepieprasa, lai attiecīgajai personai attiecībā uz Savienības leģislatīvajiem aktiem būtu beznosacījuma tiesības celt prasību atcelt tiesību aktu tieši Savienības tiesā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 3. oktobris, *Inuit Tapiriit Kanatami u.c./Parlaments un Padome*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 105. punkts).
- 85 Šādos apstākļos apelācijas sūdzības iesniedzējas nevar pamatoti apgalvot, ka prasība pierādīt interesi izvirzīt atcelšanas pamatu esot pretrunā to tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību, kas paredzētas Hartas 47. pantā.
- 86 Turklāt, runājot par apgalvojumu, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesības tikt uzklaustām, kuras izriet no šī Hartas panta, ir jākonstatē, ka tās neapstrīd, ka tiesas sēdē Vispārējā tiesā personas, kas iestājušās lietā, apsprieda Padomes izvirzīto iebildi par nepieņemamību attiecībā uz prasības atcelt tiesību aktu pirmajiem diviem pamatiem. Tādēļ apelācijas sūdzības iesniedzējas nevar pamatoti apgalvot, ka Vispārējā tiesa tām nav ļāvusi apspriest visus tiesību elementus, kuriem bija izšķiroša nozīme tiesvedības iznākumā, nedz arī sniegt nepieciešamos pierādījumus savas nostājas atbalstam.

- 87 Treškārt, attiecībā uz argumentu, ka, ņemot vērā judikatūru, kura izriet no 1994. gada 9. marta sprieduma *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90), Vispārējās tiesas secinājums apelācijas sūdzības iesniedzējām esot liedzis vērsties tiesā, ja to interese izvirzīt pirmo un otro pamatu rodas pēc LESD 263. panta sestajā daļā paredzētā divu mēnešu termiņa, atliek norādīt, ka šādā gadījumā attiecīgā judikatūra principā nerada šķērsli šādu pamatu izvirzīšanai valsts tiesā.
- 88 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka vienīgais pamats, kā arī apelācijas sūdzība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 89 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 90 Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā saskaņā ar minētā reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 91 Tā kā *Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co.* un *Csi Solar Power* galvenā apelācijas sūdzība ir noraidīta un Padome, kā arī Komisija ir lūgušas tām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, šīm sabiedrībām ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar minēto apelācijas sūdzību.
- 92 Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam, kas arī piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, Komisija, kas iestājusies tiesvedībā saistībā ar galveno apelācijas sūdzību, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- 93 Tā kā Komisijas pretapelācijas sūdzība ir noraidīta un *Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co.*, kā arī *Csi Solar Power* ir lūgušas piesprieš Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ir jāpiespriež tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar pretapelācijas sūdzību.
- 94 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 140. panta 1. punktam, kurš saskaņā ar tā 184. panta 1. punktu ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, Padome, kas ir iestājusies tiesvedībā saistībā ar pretapelācijas sūdzību, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.**
- 2) *Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd* un *Csi Solar Power Group Co. Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar galveno apelācijas sūdzību.**
- 3) Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar galveno apelācijas sūdzību sedz pati.**
- 4) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar pretapelācijas sūdzību.**
- 5) Eiropas Savienības Padome savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pretapelācijas sūdzību sedz pati.**

[Paraksti]